

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/12/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514010600
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7514010600.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. apríla 2017, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Zoltána Szalaya a JUDr. Evžena Kelija v trestnej veci obžalovaného N. Y. a spol., pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr.zák., s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h) Tr.zák. a iné, o odvolaní obžalovaných a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 25.10.2016 sp.zn. 2T/128/2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Tr.por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste vo vzťahu k obžalovanému N. Y..

Rozhodujúc vo veci sám podľa § 322 ods. 3 Tr.por. u obžalovaného N. Y., nar. XX.X.XXXX v X., podľa § 44 Tr.zák. upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr.zák., nakoľko pokladá trest uložený rozsudkom Okresného súdu Martin zo dňa 15.12.2015, sp.zn. 3T/163/2013 v trvaní 6 rokov a 4 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia za dostatočný.

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry a obžalovanej A. Ž..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom boli obžalovaní N. Y. a A. Ž. uznaní vinnými v skutkoch A/, B/ rozsudku prečinom usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr.zák., s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h/ Tr.zák. a prečinom ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr.zák., s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

A/ N. Y. ako konateľ firmy D. R., s.r.o., so sídlom R., XX. G. Č.. XXX/XX, porušil dôležitú povinnosť vyplývajúcu z jeho postavenia tým, že nevykonal opatrenia na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia zamestnancov pri práci v prípade vzniku bezprostredného a vážneho ohrozenia života alebo zdravia, v prevádzke výroby kyslej kapusty v areáli priemyselného parku v obci X. č. XXX, okres Košice-okolie, kedy po plánovanom prerušení nakladania kapusty do bazéna č. 3, z dôvodu prerušenia dodávky elektrickej energie v dňoch 16.7.2013 a 17.07.2013 došlo pred pokračovaním v práci dňa 18.07.2013 asi o 06.50 hod. ku nahromadeniu plynov kvasného procesu, predovšetkým oxidu uhličitého a vzniku nedýchateľnej atmosféry, čím došlo pri práci v bazéne ku duseniu zamestnancov firmy D., a.s. R., R. Č.. XX, a to H. X., L. D. a N. U., pričom H. X. utrpel obojstranný zápal pľúc a ložiskový zápal srdcového svalu pri ťažkom ischemickom poškodení mozgu po dusení v nedýchateľnom prostredí s následkom smrti dňa 27.07.2013, W. D. a N. U. utrpeli po dusení v nedýchateľnom prostredí poškodenie zdravia s dobou liečenia viac ako 42 dní,

B/ A. Ž. ako predák vo výrobe, zamestnaná vo firme D., a.s., so sídlom R.K., R. XX, porušila dôležitú povinnosť vyplývajúcu z jej postavenia tým, že dňa 18.07.2013 na začiatku pracovnej smeny v prevádzke výroby kyslej kapusty v areáli priemyselného parku v obci X. č. XXX, okres Košice-okolie, pridělila prácu svojim podriadeným zamestnancom H. X., L. D. a N. U. a určila spôsob ako pokračovať v nakladaní kapusty v čiastočne zaplnenom bazéne č. 3, pričom neurčila bezpečný pracovný postup, keď zamestnancov poslala do bazénu bez toho, aby zistila, či je v priestore bazéna taká koncentrácia vzduchu aby neboli ohrození nežiaducimi účinkami kvasného procesu, čím po vstupe do bazéna došlo ku duseniu zamestnancov H. X., L. D. a N. U., pričom H. X. utrpel obojstranný zápal pľúc a ložiskový zápal srdcového svalu pri ťažkom ischemickom poškodení mozgu po dusení v nedýchateľnom prostredí s následkom smrti dňa 27.07.2013, L. D. a N. U. utrpeli po dusení v nedýchateľnom prostredí poškodenie zdravia s dobou liečenia viac ako 42 dní,

Za to boli odsúdení:

1/ obžalovaný N. Y.

Podľa § 149 ods.2 Tr. zák., s použitím, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr.zák., § 38 ods. 4 Tr.zák. a § 41 ods.1 Tr.zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 49 ods.1 písm. a/ Tr.zák. a § 50 ods.1 Tr. zák. mu bol výkon trestu podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods.4 písm. g/ Tr. zák. uložil podrobiť sa súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

2/ obžalovaná A. Ž.

Podľa § 149 ods.2 Tr. zák., s použitím § 36 písm. j/ Tr.zák., § 37 písm. h/ Tr.zák., § 38 ods. 2 Tr.zák., § 41 ods.1 Tr.zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 49 ods.1 písm. a/ Tr.zák. a § 50 ods.1 Tr.zák. jej bol výkon trestu podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 288 ods.1 Tr.por. súd poškodených: N. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., R. F. Č.. XX, L. D., nar. X.X.XXXX, bytom R., U. Č.. X, Z. X., nar. XX.X.XXXX, bytom R.Š., P. XXXX/XX a I. M. R. a.s. U. XX/A, XXX XX U. s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obžalovaní N. Y., A. Ž. a okresný prokurátor, a to ústne do zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktoré aj písomne odôvodnili.

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že jeho odvolanie smeruje čo do výroku o treste u obžalovaného N. Y.. Podľa jeho názoru je uložený trest neprimerane priaznivý pre páchatel'a a je uložený v rozpore s ustanovením § 34 ods. 1, ods. 4 Tr.zák. Takto uložený trest nevystihuje primeranú zásadu, podľa ktorej účelom trestu je ochrana spoločnosti pred páchatel'om trestného činu vyjadrená vo forme represie, pričom uložený trest by mal páchatel'ovi zabrániť v trestnej činnosti.

Obžalovaný N. Y. bol konateľom spoločnosti, pričom v tejto súvislosti porušil dôležitú povinnosť, ktorá vyplývala z jeho postavenia, následkom čoho nedošlo len k ťažkému ublíženiu na zdraví jeho zamestnancov, ale došlo aj k úmrtiu pracovníka spoločnosti a to H. X..

Obžalovaný sa dopustil protiprávneho konania hlavne tým, že ako konateľ spoločnosti nevenoval dostatočnú pozornosť samotnému vedeniu firmy. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnuté rozhodnutie vo výroku o treste a sám vo veci rozhodol.

Obžalovaná A. Ž. v písomných dôvodoch odvolania uviedla, že zo skutkov, ktoré sú jej kladené za vinu, sa necíti byť vinná. Ako vyplýva z dôvodov napadnutého rozsudku okresný súd pri ustálení jej viny si osvojil závery znaleckého posudku, o správnosti ktorých nemal súd dôvod pochybovať a tvrdiac, že

ona bola nadriadená svedkovi N.M.K., avšak toto tvrdenie súdu nie je ničím podložené a neexistuje žiaden dôkaz, ktorý by toto tvrdenie podporil. So svedkom N. mali nezávisle od seba rôzne práva a povinnosti a neboli zamestnancami jednej firmy a nemohol teda medzi nimi vzniknúť vzťah nadriadenosti a podriadenosti. Mohol vzniknúť iba vzťah medzi firmami D. R., s.r.o. a D., a.s. R.. Svedok N. zodpovedal za riadenie prevádzky v X., v čom je zahrnutá aj výroba kyslej kapusty. V deň nešťastia sa nachádzal na pracovisku a nič mu nebránilo informovať pracovníkov firmy D., a.s., v akom stave sa nachádza prevádzka po odstávke dodávky elektrickej energie a neurobil žiadne kroky k zamedzeniu príčin a následkov žalovaných skutkov. V tomto trestnom stíhaní je svedok N. mimo trestnej zodpovednosti a nevie preto z akého dôvodu. Okresný súd sa stotožnil so znaleckým posudkom znalca Ing. D. a nevysporiadal sa so závermi Protokolu o vyšetrení príčin vzniku pracovných úrazov, ktorý vypracoval Inšpektorát práce X. - konkrétne inšpektorka MVDr. F., a to dňa 27.9.2013. Táto inšpektorka bola vypočutá aj ako svedkyňa a zotrvala na svojich stanoviskách, pričom z daného protokolu vyplýva, že príčinou pracovných úrazov boli porušenia zo strany spoločnosti D. R., s.r.o. a zo strany spoločnosti D., a.s. neboli zistené žiadne porušenia bezpečnostných predpisov. Je potrebné uviesť, že odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení zo dňa 21.4.2016 sp.zn. 6To/27/2016 nespochybnil znalecký posudok, ale ani nespochybnil závery Inšpektorátu práce X..

Sporné závery znalca a závery Inšpektorátu práce X. by mali rozhodujúce pri posúdení jej viny, pričom tieto dôkazy sú si navzájom rovnocenné a nie je dôvod uprednostňovať jeden dôkaz pred druhým. Dôkazná sila oboch dôkazov je rovnaká. V trestnom práve platí zásada in dubio pro reo, z ktorej vyplýva, že ak sú vo veci pochybnosti, musí súd hľadiť v prospech obžalovaného.

Porušenie povinnosti zistiť skutkový stav bez dôvodných pochybností má za následok v trestnom konaní možné sankcie v podobe zastavenia trestného stíhania, resp. oslobodenia spod obžaloby. V tomto smere poukazuje na uznesenie NS SR zo dňa 2.4.2014 sp.zn. 2Tost 4/14. Navrhla preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok, vrátil vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie, resp. aby zrušil napadnutý rozsudok a oslobodil ju spod obžaloby.

Obžalovaný N. Y. v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, sa neodpustil, necíti sa byť vinným, aj keď je mu veľmi ľúto následkov na živote a zdraví poškodených, nevedel o tom, že v obci X. je nejaká prevádzka. Pán Ing. Č., predchádzajúci konateľ firmy D.K. R., s.r.o. mu sľúbil, že potom, čo sa stane konateľom, budú všetky prevádzky aj so zamestnancami odkúpené nejakou inou spoločnosťou a on o výrobe kyslej kapusty mu nič nepovedal. Mal záujem len o „firmu na papieri“, aby mohol podnikáť so zeleninou smerom na Maďarskú republiku.

Spoluobžalovanú nepozná, poškodeným žiadnu prácu nepridelil, urobila to až spoluobžalovaná Ž., ktorá ako majsterka výroby mala zabezpečiť opatrenia v prevádzke kyslej kapusty v areály Primysleného parku X., čo však neurobila. Aj Ing. Č. predchádzajúci konateľ firmy D. R. s.r.o. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že za výrobu kvasenia kapusty bola zodpovedná A. Ž. a jeho vôbec v tejto súvislosti nespomenula. On teda konal v rovine nedbanlivostného konania a konal teda v príčinnom vzťahu s následkom trestného činu a nebolo preukázané, aby si mohol čo len predstaviť, že takýto príčinný vzťah môže rozvinúť. Ing. Č. sa s ním stretol len raz, povedal mu, čím sa firma zaoberá a vôbec nespomenul výrobu kyslej kapusty. Keďže jeho vina nebola bez akýchkoľvek pochybností preukázaná v zmysle zásady in dubio pro reo navrhuje, aby bol spod obžaloby okresného prokurátora podľa § 285 písm. c) Tr.por. oslobodený.

Na podklade takto podaných odvolaní krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to i v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodovanie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstaráť dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti smerujúce proti obvinenému, ako aj skutočnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotí dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, osoby činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 Tr.por. okresný súd vyslovil, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenie, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaní sa dopustili konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Prvostupňový súd zavinenie obžalovaných aj správne zdôvodnil.

Správne a v súlade so zákonom zistený skutkový stav okresný súd aj správne posúdil, keď konanie obžalovaných správne kvalifikoval ako prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr.zák., s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h/ Tr.zák. a prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr.zák., s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h/ Tr.zák.

Okresný súd správne vychádzal z vykonaného dokazovania, a to z výpovede obžalovaného N. Y. a A. Ž., svedkov N. U.P., L. D., Z. X., Z. H. R., J. N., J. X., R. F., T. J., MUDr. Q. U., znaleckého posudku Ing. U. D., ako aj ostatných listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisového materiálu.

Pokiaľ ide o obranu obžalovaných N. Y. a A. Ž., krajský súd uvádza, že túto považuje vzhľadom na vykonané dokazovanie, v zmysle ktorého boli obžalovaní usvedčení zo žalovaného skutku vyššie uvedenými dôkazmi, za vyvrátenú.

Za danej dôkaznej situácie sa preto krajský súd stotožnil so záverom okresného súdu, ak obhajobe obžalovaných neuveril, keďže vykonanými dôkazmi bola ich vina preukázaná.

Prvostupňový súd v skutkovej vete výrokovej časti rozsudku ohraničil a konkretizoval trestný skutok, ktorý je vyjadrením zisteného skutkového stavu.

Pri určení druhu a výmery trestu u obžalovanej A. Ž. krajský súd nezistil pochybenie prvostupňového súdu. Trest, ktorý bol obžalovanej A. Ž. uložený okresným súdom zodpovedá zákonným hľadiskám uvedeným v § 34 ods. 1, ods. 4 Tr.zák. Osoba obžalovanej je v napadnutom rozsudku hodnotená plne v súlade s výsledkami dokazovania.

S prihliadnutím na uvedené u obžalovanej A. Ž. vzhľadom na doterajší spôsob jej života (kladné charakteristiky, netrestaná), boli splnené zákonné podmienky pre uloženie úhrnného trestu odňatia slobody v trvaní 2 rokov, s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov.

Podľa názoru krajského súdu uloženým trestom bude u obžalovanej dosiahnutý účel trestu tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Okresný súd však nepostupoval zákonne a správne, pokiaľ obžalovanému N. Y. uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov.

Z rozsudku Okresného súdu Martin sp.zn. 3T/163/2013 zo dňa 15.12.2015 je zrejmé, že obžalovaný N. Y. bol uznaný vinným z pokračovacieho zločinu skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Tr.zák. a bol mu za to uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 4 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 1 Tr.zák., ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorým bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie súhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. spolu s uložením súhrnného trestu zrušuje súd výrok o treste uloženému páchatelovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom.

Podľa § 44 Tr.zák. súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Vzhľadom k tomu, že teraz posudzovaný trestný čin obžalovaný spáchal dňa 18.7.2013, teda skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin Okresným súdom Martin sp.zn. 3T/163/2013 zo dňa 15.12.2015 v trvaní 6 rokov a 4 mesiacov so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, považoval krajský súd na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný, v zmysle § 44 Tr.zák. upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr.zák.

Krajský súd nezistil pochybenie prvostupňového súdu, ani pokiaľ ide o rozhodnutie v rámci adhézneho konania, a preto v tejto časti zostal napadnutý rozsudok odvolacím súdom nedotknutý.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd o odvolaniach obžalovaných N. Y., A. Ž. a okresného prokurátora rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.